

РЕШЕНИЕ

№ 16122

гр. София, 12.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1283** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Т. Г. И., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Д. Т., срещу решение № 2944 от 21.06.2024 г. постановено по АНД № 9245/2023 г., 101-ви състав на Софийски районен съд (СРС). С него е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 5168062 от 30.07.2021 г. на СДВР, с който на жалбоподателката на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Касаторът излага доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с приложимите материалноправни норми и при явна несправедливост на наложеното административно наказание. Сочи, че от административнонаказващия орган не е било съобразено правилото на чл.39, ал.4 във вр. ал.2 ЗАНН. Твърди, че законодателят е предвидил реда за издаване на електронни фишове да е приложим единствено при налагането на глоби в размер над 50 лева. Според касатора, съдът неправилно е приел, че непосочването в ЕФ дали е отчетен толеранс или не при измерване на скоростта не води до неговата незаконосъобразност. Изложени са оплаквания и че е налице неспазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН, а по отношение на самия ЕФ се твърди, че е налице липса на реквизити по чл.189, ал.4 от ЗДвП. В заключение се иска отмяна на първоинстанционното решение и отмяна на ЕФ, а в условията на алтернативност - връщане на делото за разглеждане от друг състав със задължителни указания по тълкуването и прилагането

на закона. Претендират се разноси по представен списък по чл.80 от ГПК.

По делото е депозирана и частна жалба с вх. № 22675/22.01.2025г. от Т. Г. И. срещу определение от 10.01.2025 г. по АНД № 9245/2023 г., 101-ви състав на Софийски районен съд. С обжалваното определение е оставена без уважение молбата на жалбоподателката за изменение на решение № 2944 от 21.06.2024г. в частта му за разноските.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) не изразява становище по подадените жалби.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София град, 14-и касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установено следното:

На 30.07.2021г. в 16:50 ч. в [населено място], [улица]до номер 4, с посока на движението от [улица]към [улица]се движи МПС „Фиат П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като е отчетена скорост от 64 км./ч. след приспаднат толеранс от 3% при ограничение от 50 км./ч. за населено място. Нарушението е установено с АТСС АРН САМ S1.

Поради това на собственика на МПС от СДВР е издаден електронен фиш серия К № 5168062, с който на основание чл.189, ал.4 във вр. чл. 182, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лева на Т. Г. Й. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил ЕФ, като за да постанови този резултат, е приел, че при издаването на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения, налице са всички законови реквизити, както и правилно е приложен материалният закон. Приел е също така, че безспорно е установено извършването на процесното нарушение от страна на Т. Г. и правилно същата е санкционирана съгласно чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Решението е правилно.

С нормата на чл.21, ал.1 от ЗДвП е въведена изрична забрана водачите на пътни превозни средства (ППС) да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от чл.21, ал.1 от ЗДвП ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП).

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане. В случая процесният електронен фиш съдържа всички изброени по-горе и изискуеми по закон реквизити.

Съгласно чл.182, ал.4, т.2 от ЗДвП, при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място от 11 до 20 km/h се налага глоба от 50 лева.

Неоснователно е възражението в касационната жалба за допуснато процесуално нарушение

относно реда за налагане на административното наказание. По смисъла на чл.39, ал.4 от ЗАНН, когато е извършено административно нарушение, независимо какво е то по вид, което е установено и заснето с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, ако това е предвидено в закон (в случая чл.189, ал.4 от ЗДвП), овластените контролни органи могат да налагат, чрез издаването на електронен фиш административно наказание от вида „глоба“, само когато размерът на това наказание е над петдесет лева. Във връзка с това се налага административно наказание на основание чл.39, ал.2 от ЗАНН, но електронният фиш и фишът по чл.39, ал.2 ЗАНН са различни по правното си естество и последици, които обективират различни волеизявления. Според легалните определения на §1, т.1 от ДР на ЗАНН и § 6, т.63 от ДР на ЗДвП, „електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Това електронно волеизявление, подлежи на обжалване, независимо от вида и размера на наложеното с него административно наказание. Фишът по чл.39, ал.2 ЗАНН, не е електронно волеизявление. Ето защо, не се констатира допуснато процесуално нарушение относно реда за налагане на наказанието – глоба в размер на сумата от 50 лева.

Неоснователно е възражението на касатора, че непосочването в ЕФ дали е отчетен толеранс или не при измерената скорост води до незаконосъобразност на ЕФ, тъй като видно от приложената снимка на заснетия автомобил, същият е преминал през съответния участък с 67 км./ч., а в ЕФ е записано 64 %, от което се установява, че е приспаднал допустимия толеранс от 3 %.

Неоснователно е възражението и за неспазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН и обстоятелствата относно връчването на ЕФ, тъй като датата на връчване на ЕФ е без значение за сроковете по чл.34 от ЗАНН. Електронният фиш следва да бъде издаден в срок до една година от извършване на нарушението, който срок в случая е спазен като нарушението е извършено на 30.07.2021г., а издаването на ЕФ е издаден на 19.08.2021г.

Неоснователно е възражението за неспазване на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. за процедура по използване на АТСС. Редът и условията за използване на АТСС са установени в Наредба № 8121з-532, издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл.2 от нея, стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение, за които нарушения се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система (чл.3 от Наредба №8121з-532). Приложен е протокол № 10-С-ИСИС/08.03.2021г., от който е видно, че устройството е преминало последваща проверка и е одобрен тип за измерване на скоростта. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда. Няма никакво съмнение, че мобилното АТСС е било разположено временно на участъка от пътя. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Районният съд е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства.

По отношение на депозираната частна жалба съдът намира, че същата е неоснователна. Според регламента на чл.63д, ал.1 ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както

и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. В ал.4 на чл.63д изрично е предвидено, че в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д от ЗАНН, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, която препраща към нормата на чл.37 от ЗПП, са определени минимален и максимален размер на възнагражденията по ЗАНН, а именно от 80 до 150 лева. За да остави без уважение искането за изменение на разностите, първоинстанционният съд е приел, че в случая ответната страна е представлявана от юрк. А. А., която е изразила становище по делото в писмен вид и своевременно е поискала присъждане на разноси. В случая съдът правилно е определил юрисконсултското възнаграждение в минимален размер като е съобразил фактическата и правна сложност на делото. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, Административен съд - София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2944 от 21.06.2024 г. постановено по АНД № 9245/2023 г. от Софийски районен съд, 101-ви състав.

ОСТАВЯ В СИЛА определение от 10.01.2025 г. по АНД № 9245/2023 г. на Софийски районен съд, 101-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: